

laa sandelig for ham lige saa fuldt som for mig. Det ærede Medlem fremstillede gentagne Gange i Folketinget Situationen saaledes, at der ikke kunde være Tvivl om, at han var klar over, at der maatte betydelige yderligere Laan til, og at der maatte gøres store Kraftanstrengelser for at naa Balance. Intet var da naturligere, end at det ærede Medlem havde givet sig til meget nøje at overveje, ved hvilke Midler vi skulde kunne naa denne Balance. Men hvor vanskelig Opgaven var, ser man bedst deraf, at det ærede Medlem trods sine fortræffelige Evner og sin utvivlsomt udmærkede Villie aldeles intet havde naaet paa dette Omraade. Jeg forefandt ved min Tiltræden ikke noget som helst fra det ærede Medlems Side af Forberedelser til Lovgivningsforanstaltninger, der kunde skaffe os Balance. Det ærede Medlem vil sige, at han vilde skaffe Balance paa en helt anden Maade, nemlig ved Reduktioner — jeg husker ikke hvor store — i det danske Militærvesen. Vi skulde have de nylig vedtagne Militærlove komplet afskaffede, vi skulde have Hærens og Flaadens Udgifter bragte ned med en 12—13 Mill. Kr. o. s. v. Men det ærede Medlem er altfor forstandig og politisk kyndig til at tage det for andet, end hvad det er: politiske Fantasterier. Ad den Vej kunde vi ikke faa Balance. Hvis vi vilde komme til Udlandets Finanskrede og sige: Vi ere ganske vist i en vanskelig Finanssituation, men vi tænke paa at ville skaffe Balance paa den Maade, at vi ville sætte Militærudgifterne ned med et saadant Beløb, saa tror jeg, at man i Udlandet vilde trække paa Skuldrene. Det er ikke den Slags finansielle Foranstaltninger, man i Udlandet er tilbøjelig til at tage for gode Varer. Saadanne Foranstaltninger, som der nu er Tale om at gennemføre, har det ærede Medlem hidintil ingen fundet af. Derimod har han antydet, at vi i ham vilde finde en Modstander af en af de Foranstaltninger, som forekommer mig at være en af dem, der mest umiddelbart frembyde sig, nemlig en Forhøjelse af Jernbanetaksterne. Hvilken Finansplan vi end komme til, og hvilke Beskatningsemner vi end ville angribe for at skaffe Balance, er een Ting i alt Fald sikker, at noget af det første, vi bør gøre, er at skaffe en rimelig Rente af vore Statsaktiver. Det passer ind i enhver Finansplan. Men denne rimelige, selvfølgelige og særlig under den nuværende Situation nødvendige Foranstaltning bebuder det ærede Medlem, at han vil være en Modstander af. Han vil ikke sætte

en ny Lap paa et gammelt Klædebon o. s. v.; jeg skal ikke komme ind paa hans Begrundelse deraf, men det forekommer mig ikke, at den var særlig stærk. Resultatet var imidlertid klart nok, nemlig, at han efter al Sandsynlighed vil gaa mod denne Foranstaltning. Saa meget mere Grund kan der da være for det ærede Medlem til at lade os vide, hvad det er for finansielle Forholdsregler, han da ønsker, hvad det da er, han mener, vi skulle tage fat paa for at tilvejebringe Balance, siden det ærede Medlem er opfyldt af en saa hellig Iver for, at dette Arbejde skal gøres og skal gøres straks, allerede i Aar.

Til det ærede 4de Medlem for 9de Kreds (Harald Jensen) skal jeg kun gøre een Bemærkning, nemlig den, at det er ikke den nuværende Regerings Mening at ville indskrænke den bestaaende sociale Lovgivning. Det er heller ikke Regeringens Mening at standse yderligere Fremskridt ad den sociale Lovgivnings Vej. Det ville vi ingeniunde. Men vi ville een Ting, vi ville, som jeg udtrykte det i Folketinget, ikke mere tage Reformen, heller ikke sociale Reformen, paa Kredit, vi ville vide, hvor vi have Midler til Afholdelse af de Udgifter, de medføre, inden vi beslutte os til dem. De sociale Reformen maa som alle nødvendige Udgifter gaa ind i Finansplanen. Der maa, inden man beslutter sig til at gennemføre saadanne, være anvist tilstrækkelige Midler til deres Gennemførelse. Det haaber jeg ogsaa, at vi ville være i Stand til. Landet er ikke saa fattigt, at vi ikke ere i Stand til baade at opretholde den sociale Lovgivning, vi have, og til at udvikle den paa en rimelig Maade. Men Midlerne dertil maa man først bringe til Veje.

Bramsen: Jeg vil gerne have Lov til at sige til den højtærede Finansminister, at jeg ikke har sagt, at Ministeren ikke paa nogen Maade før næste Aar vil fremsætte Forslag sigtende til at skaffe Regnskabsbalance. Nej, jeg har sagt, at den højtærede Minister ikke vilde fremsætte Forslag, som paa nogen Maade kunde tilvejebringe Balance, og jeg vil antage, at den højtærede Minister vil se, at der er ikke saa ringe Forskel paa disse Udtalelser. Jeg har ment, at de to Forslag, som den højtærede Minister har stillet i Udsigt, nemlig Forslaget om en yderligere Forhøjelse, om jeg maa have Lov at bruge det Udtryk, af Jernbanetaksterne og en forøget Indtægt gennem Stempelskatterne, ikke paa nogen Maade ville kunne dække